

NØVN

Amariel Norðoy sjeyti ár 9. oktober

Halt um tíni penslabørn,
kín teimum og lat tey dansa
ein fagnaðardans,
undir tínari hond, nú tú verður sjeyti.
Dansa ein vals, ein foxtrot ella reinlendara!
Ikki at forgloyma - ein føroyskan dans
um løriftið
í einum føstum stevi,
sum lyftir aldudrag,
boðabrot og bylgjukamb
í hasi og vasi,
í einum inn – og útsúgi,
upp í litríkum hjóma,
sum vit hóma,
tá ið brimið stendur í grasi.

Vallingar og lygnir brosa.
Kanska er slætt útiá,
og landbrimið lesur Faðir vár,
tá kemur motorbáturin
glintandi inn ímóti
lendingini millum bogar og sker

og tosar sítt aldargamla
frummál við flúr, fles og tanga.
Bygdarfólk standa og pranga,
skottast á bakka,
hella nakka og vanga,
siggja fólk koma og fara
og góðs og sekkir,
seyð og leysafæ
nema við mannahendur
umborð og í land,
um bygdastrandur og rendur.

Strokini fúka undan eini sjeyti
ára gamlari hond.
Hetta eru penslabørn Amariels,
sum dansa ein litríkan dans.

Hjartaliga til lukku
við pápa tykkara!!!

Frits

KJAK

Kristilig tænasta

Símun Pauli Jacobsen

Í Lukas evangelium finna vit nakað áhugavert í sambandi við kristiliga tænastu: »Ein av fólkinum segði við hann: »Meistari, sig við bróður, at hann skal skifta arvin við meg!« Men hann segði til tey: »Menniskja! Hvør hevur sett meg til dómara yvir tykkum ella at skifta tykkara millum! So segði hann við tey: »Síggið til og varðið tykkum fyri allri havisjúku! Tí lívið hjá ongum stendur í tí, sum hann eigur, um hann so hevur almikið góðs«.

Hetta var nakað av eini roynd. Ein maður kom við einum figgjarligum trupulleika til Jesus. Tá í tíðini var tað siður, at um ein maður átti tveir syndir, so skuldi faðirins ogn verða skift soleiðis millum synirnar, at tann eldri fekk tveir triðingar, og tann yngri ein triðing av ognini. Í hesum føri var tað kanska soleiðis, at tann yngsti kravdi meira enn ein triðing, ella enn eldri hevði fingið meira, enn hann skuldi hava. Tað er ikki hugsandi, at tann eldri kundi koma til Jesus við einum órættvísi krávi. Krávið var nokk rættvíst, men hvat svaraði Jesus. Hann segði: »Menniskja! Hvør hevur sett meg til dómara ella skiftara hjá tykkum?« Eitt løgið svar. Her kemur ein maður við einum veruligum figgjarligum trupulleika, og so verður hann soleiðis settur til síðis. Møguliga fór hann heim til sínar vinir og greiddi teimum frá, at Jesus als ikki var áhugaður í sosial-

um viðurskiptum.

Hetta var vreuliga ein figgjarligur trupulleiki, ein trupulleiki, sum kirkjan ofta tosar um. Tók Jesus henda figgjarliga spurning til gjølla umhugsan? Nei. Hann svaraði: »Menniskja! Hvør hevur sett meg til dómara ella skiftara hjá tykkum?«

Kristilig ábyrgd

Hetta ljóðar sum eitt paradoks, men tað er tað ikki. Sum kristin hava vit ábyrgd av tveimum tingum. Tað fyrsta er at boða Jesu Kristi evangelium. Tað seinna er at umseta kristindómsins prinsippir í teimum sosialu viðurskiptum.

Jesus lærði, at hin kristni er jarðarinnar salt. Jesus nevndi salt, tí salt gevur smakk til matin. Stór nøgd av mati vildi farið til spillis, um einki salt var. Tá tey kristnu eru burtur, skalt tú siggja, hvat kaos vildi verði bert eftir einum degi.

Jesus segði eisini: »Tit eru heimins ljós«. Tað verður framvegis myrkari í okkara heimi, og tað er bara eitt satt ljós, sum lýsir, Jesus Kristus. Jesus sjálvur kom fyri at lýsa soleiðis at menniskjuni skuldu siggja Gud gjøgnum hann. Hansara eftirfylgjarar skulu útstrála hansara ljós. Hann segði: »Latið soleiðis tykkara ljós lýsa fyri menniskjunum.

Kristus segði, at heimurin var økið, har saltið og ljósið skuldu virka. Tey trupulleikar, vit standa yvirfyri í dag, eru nógv álvarsamari enn mangur hugsar, og hvør einasti kristin hevur eina ávísa ábyrgd. Tann kristni er borgari í tveimum heimum. Skriftin sigur tí, at hann

ikki einans skal biðja fyri teimum, sum hava politiskan myndugleika, men hann skal eisini gera sítt besta fyri tað land, hann livur í. Tann kristni er tann einasti veruligi ljósbari í heiminum. Men júst sum tað er ein vandi í, at saltið kann missa sína kraft, so er eisini ein vandi í, at ljósið kann verða burtur í myrkrinum, um tað ikki lýsir. Tey fyrstu kristnu vóru lýsandi vitnir. Heimurin kann kjakast um eina trúarvissu, men ikki um eitt broytt lív.

Hetta er eitt úrslit av tí einfalda Jesu Kristi evangelium, tá tað verður boðað í Heilaga andans kraft og myndugleika. Tann kristni skal ikki einans fylgja Kristusi og læra av honum, hann má eisini handla. Heimurin dømir hin kristna eftir hansara lívi, ikki eftir hansara trúgv. Hansara verk avspeгла hansara trúgv. Apostulin Jakob segði. Men ein kann siga: Tú hevur trúgv, eg havi verk. Vís mær tína trúgv uttan verk, og eg vil vísa tær mína trúgv av mínum verkum. Ein evangelistur varð einaferð spurdur, um hann ikki meinti at heimurin bleiv verri og verri. Hann svaraði: »Um tað er soleiðis, at heimurin verður verri og verri, so má tað vera hóast Kristi evangelium, og tey sum trúgva á hann«.

Kelda: Billy Graham: Verden i Flammer.

Tøkk

Vit takka tykkum øllum, sum gjørdur silvurbrúdleypsdegina hjá okkum 13. juni so hugnaligan og ógloymandi. Takk fyri gávur, heilsanir, góðar talur, sangir og gott undirhald. Takk fyri tit øll, sum hjálptu til á ymsan hátt.

Kærastu heilsanir
Fríðbjørg og Albert

